

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Aqvæ Vitæ, De Fontibvs Salvatoris. hoc est, Doctrina
Evangelica De Meditatione mortis**

Kispenning, Henricus

Antverpiæ, 1583

Figura xi. Serpentis ænei pro signo positi. Numeri xxi. xcviij.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46214](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-46214)

Ioan. 6.

castrametabatur: ut nos discamus nullum alium datum nobis esse Ducem ad salutem, quam Verbum Dei hominem factum. Domine, inquit S. Petrus, ad quem ibimus? verba vite aeterna habes. Indicat solammodo CHRISTVM sequendum esse MAGISTRVM: illi soli inherendum, qui ad Vitam aeternam deducere potest.

FIGURÆ XI.

Christus verè SERPENS æneus pro signo positus. Numeri 21.

Misit Dominus in populum ignitos serpentes: ad quorum plagas & mortes plurimorum, venerunt ad Moysen, atque dixerunt: Peccauimus, quia locuti sumus contra Dominum, & te: ora ut tollas à nobis serpentes. Oravitque Moyses pro populo: & locutus est Dominus ad eum, Fac Serpentem æneum, & pone eum pro signo: qui percussus aspexerit eum, viuet.

FIGURÆ EXPLICATIO.

CAPVT
XCVIII.

Ioan. 3.

EIus figura veritas ad nos pertinet. Nos enim veri Hebrei sumus: qui ex regno Satane per desertum huius mundi transimus ad caelestem patriam nobis promissam. Hic inter eundem à iaculis demonum ignitis percutimur, & vulneribus peccatorum letaliter affici-
mur. At qui nobis unicum remedium Christus Iesus est: qui hunc SERPENTEM ÆNEVM figuram fuisse sui, ipse indicauit, dicens: Sicut Moyses exaltauit serpentem in deserto: ita exaltari oportet filium hominis: ut omnis qui credit in ipsum non pereat, sed habeat vitam aeternam. Sicut autem serpens æneus omni veneno caruit, similitudinem tantum gerens serpentis: ita Christus in cruce pendens in similitudine carnis peccatorum
omnium

omino expers peccati fuit. Et ut Hebraei contemplan-
 tium animum Serpentem seruabantur, non quidem per si-
 num hoc quod videbant, sed per omnium Saluatorem: Sap. 16.
 & nos qui fide uina credimus Christum pro nobis
 mortuum, nequaquam perituri sumus: sed uitam ha-
 bituri aeternam. Ideo Christus subiungit: Sic enim Deus
 dilexit mundum, ut filium suum unigenitum daret: ut
 omnis qui credit in eum, non pereat, sed habeat uitam
 aeternam. Singula uerba magnam vim habent: & im-
 mensam amoris significant uehementiam. Qui immor-
 talis & incomprehensibilis, quique potentissimus est: ex
 terra & cinere factos, & innumeris peccatis obnoxios,
 & male de se meritos & ingratos dilexit: adeo ut filium
 suum unigenitum daret. Non seruum, non angelum, non
 archangelum. Nemo unquam pro filio tantam pre se
 tollit charitatem, quantam pro seruis, & ingratis ser-
 uis Deus.

Chryf. hom.
 26. in Euan.
 Ioan.

FIGURA XII.

Christus uerus est ille Samaritanus Euan-
 gelicus. Luce 10.

Dixit Iesus ad Legisperitum: Homo quidam descen-
 debat ab Hierusalem in Hiericho, & incidit in
 latrones: qui etiam despoliauerunt eum, & pla-
 gis impositis abierunt seminiuo relicto. Accidit
 autem ut sacerdos quidam descenderet eadem uia:
 & uiso illo praeteriuit. Similiter autem & Lenita,
 cum esset secus locum, & uideret eum, pertransiit.
 Samaritanus autem quidam iter faciens, uenit
 secus eum: & uidens eum, misericordia motus
 est. Et approprias alligauit uulnera eius, infundens
 oleum & uinum: & imponens illam in iumen-
 tum suum, duxit in stabulum, & curam eius egit.

V 2

FIGURA